

Ελλήνων όρκοι

Ο όρκος των Αθηναίων εφήβων

Δε θα ντροπιάσω τα όπλα μου, ούτε θα εγκαταλείψω τον συμπολεμιστή μου όπου κι αν ταχθώ να πολεμήσω.

Θα υπερασπίζω τα ιερά και τα όσια, και μόνος και με πολλούς, και την πατρίδα δε θα παραδώσω μικρότερη, αλλά μεγαλύτερη και πολεμικότερη απ' όση θα μου παραδοθεί.

Θα πιστεύω στους Θεούς και στους ισχύοντες νόμους θα υπακούω, και σε όσους άλλους νόμιμα θεσπισθούν.

Κι αν κάποιος αναιρέσει ή αμφισβητήσει τους θεσμούς δεν θα το επιτρέψω, θα τον πολεμήσω είτε μόνος είτε με όλους.

Και τις ιερές παρακαταθήκες των πατέρων θα τιμήσω.

Μάρτυρές μου οι θεοί

Άγραυλος, Ενυάλιος, Άρης, Ζεύς, Θαλλώ, Αυξώ, Ηγεμόνη

[Αρχαίο κείμενο: Ου καταισχνώ τα όπλα, ουδ' εγκαταλείψω τον προστάτην ω αν στοίχω, αμυνώ δε και υπέρ ιερών και οσίων, και μόνος και μετά πολλών, και την πατρίδα ουκ ελάττω παραδώσω, πλείω δε και αρείω όσης αν παραδέξωμαι.

Και συνήσω των αεί κρινόντων, και τοις θεσμοίς τοις ιδρυμένοις πείσομαι, και ούς τινας άλλους ιδρύσεται το πλήθος εμφρόνως.

Και αν τις αναιρεί τους θεσμούς ή μη πείθεται ουκ επιτρέψω, αμυνώ δε και μόνος και μετά πάντων.

Και τα ιερά τα πάτρια τιμήσω.

Ίστορες θεοί

Άγραυλος, Ενυάλιος, Άρης, Ζεύς, Θαλλώ, Αυξώ, Ηγεμόνη]

Ο παιάνας των Σπαρτιατών

Εμπρός ώ της ευάνδρου Σπάρτης τέκνα πατέρων πολιτών,

διά της αριστεράς χειρός την ασπίδα προβάλετε,

διά δέ της δεξιάς με τόλμη τοδόρυ υψώσατε μη φειδόμενοι τις ζωές,

γιατί αυτό δεν είναι πατροπαράδοτονστην Σπάρτη!

[Αρχαίο κείμενο: Αγετ', ώ Σπάρτας ευάνδρω

κώροι πατέρων πολιατάν

λαιά μέν ίτυν προβάλεσθε,

δόρυ δ' ευτόλμωσ άνχεσθε,

μή φειδομένοι τάς ζωάς.

Ου γάρ πάτριον τά Σπάρτα!]

Όρκος Ελλήνων στις Πλαταιές

Θα μάχομαι όσο ζω, και δε θα προτιμήσω τη ζωή από την ελευθερία, και δε θα εγκαταλείψω τον ταξίαρχο ούτε τον ενωματοάρχη ούτε ζωντανό ούτε νεκρό, και δε θα φύγω αν δε με οδηγούν οι ανώτεροί μου, και θα εκτελέσω ό,τι διατάξουν οι στρατηγοί, και τους πεθαμένους συμπολεμιστές μου θα τους θάψω στο πεδίο της μάχης και δε θα αφήσω κανέναν άταφο· και, αφού νικήσω πολεμώντας τους βαρβάρους, θα επιβάλω τον φόρο της δεκάτης στην πόλη των Θηβαίων και δε θα ξεσπιτώσω του πολίτες της Αθήνας ούτε της Σπάρτης ούτε των Πλαταιών ούτε καμιάς από τις άλλες πόλεις, που αγωνιστήκαμε μαζί, ούτε θα τους αφήσω να βασανίζονται από πείνα, ούτε θα τους εμποδίσω από τρεχούμενα νερά ούτε αν είναι φίλοι ούτε εχθροί. Και αν τηρώ και εφαρμόζω όσα είναι γραμμένα στον όρκο, η πόλη μου ας έχει υγεία, αν όχι, αρρώστια· και η πόλη μου ας είναι απόρθητη, αλλιώς, ας κυριευθεί· και ας είναι εύφορη, αλλιώς, άφορη· και οι γυναίκες ας γεννάνε παιδιά που να μοιάζουν στους γονείς τους, αλλιώς, τέρατα· και ας γεννούν και τα ζώα όμοια με ζώα, αλλιώς, τέρατα. Αφού ορκίστηκαν αυτά και σκέπασαν τα σφάγια με τις ασπίδες τους, έριξαν κατάρα ενώ ηχούσε η σάλπιγγα, αν παραβούν κάτι από όσα ορκίστηκαν και δεν τηρούν τα γραμμένα στον όρκο, το κρίμα να πέσει απάνω τους.

[Αρχαίο κείμενο: Μαχούμαι έως αν ζω, και ου περί πλέονος ποιήσομαι το ζην η το ελεύθερος είναι, και ουκ απολείψω τον ταξίαρχον ουδέ τον ενωμοτάρχην ούτε ζώντα ούτε αποθανόντα, και ουκ άπειμι εάν μη οι ηγεμόνες αφηγώνται, και ποιήσω ότι αν οι στρατηγοί παραγγείλωσιν, και τους αποθανόντας των συμμαχεσαμένων θάψω εν τω αυτώ και άθαπτον ουδένα καταλείψω• και νικήσας μαχόμενος τους βαρβάρους δεκατεύσω την Θηβαίων πόλιν, και ουκ αναστήσω Αθήνας ουδέ Σπάρτην ουδέ Πλαταιάς ουδέ των άλλων πόλεων των συμμαχεσαμένων ουδεμίαν, ουδέ λιμώ περιόψομαι εργομένους ουδέ υδάτων ναματιαίων είρξω ούτε φίλους όντας ούτε πολεμίους. Και ει μεν εμπεδορκοίην τα εν τω όρκω γεγραμμένα, η πόλις ημή άνοσος είη, ει δε μη, νοσοίη• και πόλις ημή απόρθητος είη, ει δε μη, πορθοίτο• και φέροι ημή, ει δε μη, άφορος είη• και γυναίκες τίκτοιεν εοικότα γονεύσιν, ει δε μη, τέρατα• και βοσκήματα τίκτοι εοικότα βοσκήμασι, ει δε μη, τέρατα. Ταύτα ομόσαντες, κατακαλύψαντες τα σφάγια ταις ασπίσιν υπό σάλπιγγος αράν εποιήσαντο, ει τι των ομωμομένων παραβαίνοιεν και μη εμπεδορκοί(ε)ν τα εν τω όρκω γεγραμμένα, αυτοίς άγος είναι τοις ομόσασιν.]

Ο όρκος των Φιλικών (1814-1821)

ΟΡΚΙΖΟΜΑΙ ενώπιον του αληθινού θεού οικειοθελώς, ότι θέλω είμαι επί ζωής μου πιστός εις την Εταιρείαν κατά πάντα. Να μη φανερώσω το παραμικρόν από τα σημεία και λόγους της, μήτε να σταθώ κατ' ουδένα λόγον η αφορμή του να καταλάβωσιν άλλοι ποτέ, ότι γνωρίζω τι περί τούτων, μήτε εις συγγενείς μου, μήτε εις πνευματικόν ή φίλον μου.

ΟΡΚΙΖΟΜΑΙ, ότι εις το εξής δεν θέλω έμβει εις καμίαν άλλην εταιρείαν, οποία και

αν είναι, μήτε εις κανένα δεσμόν υποχρεωτικόν. Και μάλιστα, οποιονδήποτε δεσμόν αν είχα, και τον πλέον αδιάφορον ως προς την Εταιρείαν, θέλω τον νομίζεις ως ουδέν.

ΟΡΚΙΖΟΜΑΙ, ότι θέλω τρέφει εις την καρδίαν μου αδιάλλακτον μίσος εναντίον των τυράννων της πατρίδος μου, οπαδών και των ομοφρόνων με τούτους. Θέλω ενεργεί κατά πάντα τρόπον προς βλάβην και αυτόν τον παντελή όλεθρόν των, όταν η περίστασις το συγχωρήση.

ΟΡΚΙΖΟΜΑΙ να μη μεταχειρισθώ ποτέ βίαν δια να συγγνωρισθώ με κανένα συνάδελφον, προσέχων εξ εναντίας με την μεγαλυτέραν επιμέλειαν να μη λανθασθώ κατά τούτο, γινόμενος αίτιος ακολούθου τινός συμβάντος.

ΟΡΚΙΖΟΜΑΙ να συντρέχω, όπου εύρω τινά συνάδελφον, με όλην την δύναμιν και την κατάστασίν μου. Να προσφέρω εις αυτόν σέβας και υπακοήν, αν είναι μεγαλύτερος εις τον βαθμόν, και αν έτυχε πρότερον εχθρός μου, τόσον περισσότερον να τον αγαπώ και να τον συντρέχω καθ'όσον η έχθρα μου ήθελε είναι μεγαλυτέρα.

ΟΡΚΙΖΟΜΑΙ, ότι, καθώς εγώ παρεδέχθην εις την Εταιρείαν, να δέχωμαι παρομοίως άλλον αδελφον, μεταχειριζόμενος πάντα τρόπον και όλην την κανονιζομένην άργητα, εωσού τον γνωρίσω Έλληνα αληθή, θερμόν υπερασπιστήν της πατρίδος, άνθρωπον ενάρετον και άξιον όχι μόνον να φυλάττη το μυστικόν, αλλά να κατηγήση και άλλον ορθού φρονήματος.

ΟΡΚΙΖΟΜΑΙ να μην ωφελώμαι κατ'ουδένα τρόπον από τα χρήματα της Εταιρείας, θεωρών αυτά ως ιερόν πράγμα και ενέχυρον ανήκον εις όλον το έθνος μου. Να προφυλάττωμαι παρομοίως και εις τα λαμβανόμενα και στελλόμενα εσφραγιασμένα γράμματα.

ΟΡΚΙΖΟΜΑΙ να μην ερωτώ ποτέ κανένα των Φιλικών με περιέργειαν, δια να μάθω οποίος τον εδέχθη εις την Εταιρείαν. Κατά τούτο δε μήτε εγώ να φανερώσω, ή να δώσω αφορμήν εις τούτον να καταλάβη, ποίος με παρεδέχθη. Να υποκρίνωμαι μάλιστα άγνοϊαν, αν γνωρίζω το σημείον εις το εφοδιαστικόν τινός.

ΟΡΚΙΖΟΜΑΙ να προσέχω πάντοτε εις την διαγωγήν μου, να είμαι ενάρετος. Να ευλαβώμαι την θρησκείαν μου, χωρίς να καταφρονώ τας ξένας. Να δίδω πάντοτε το καλόν παράδειγμα. Να συμβουλεύω και να συντρέχω τον ασθενή, τον δυστυχή και τον αδύνατον. Να σέβωμαι την διοίκησιν, τα έθιμα, τα κριτήρια και τους διοικητάς του τόπου, εις τον οποίον διατρίβω.

ΤΕΛΟΣ ΠΑΝΤΩΝ ΟΡΚΙΖΟΜΑΙ ΕΙΣ ΣΕ, Ω ΙΕΡΑ ΠΛΗΝ ΤΡΙΣΑΘΛΙΑ ΠΑΤΡΙΣ, ΟΡΚΙΖΟΜΑΙ εις τους πολυχρονίους βασάνους Σου, ορκίζομαι εις τα πικρά δάκρυα, τα οποία τόσους αιώνας έχυσαν και χύνουν τα ταλαίπωρα τέκνα Σου, εις τα ίδια μου δάκρυα, χυνόμενα κατά ταύτην την στιγμήν, και εις την μέλλουσιν ελευθερίαν

των ομογενών μου, ότι αφιερώνομαι όλως εις Σε. Εις το εξής Συ θέλεις είσαι η αιτία και ο σκοπός των διαλογισμών μου. Το όνομά Σου ο οδηγός των πράξεών μου και η ευτυχία Σου η ανταμοιβή των κόπων μου. Η θεία δικαιοσύνη ας εξαντλήση επάνω εις τη κεφαλήν μου όλους τους κεραυνούς της, το όνομά μου να είναι εις αποστροφήν, και το υπικείμενόν μου το αντικείμενον της κατάρας και του αναθέματος των Ομογενών μου, αν ίσως λησμονήσω εις μίαν στιγμήν τας δυστυχίας των και δεν εκπληρώσω το χρέος μου. Τέλος ο θάνατός μου ας είναι η άφευκτος τιμωρία του αμαρτήματός μου, δια να μη μολύνω την αγνότητα της Εταιρείας με την συμμετοχήν μου.

Ο όρκος των Μανιατών

Αρχηγός: «Ορκίζομαι ίνα αμύνω την πατρίδα και μόνος και μετά πάντων και ιερά τα πάτρια τιμήσω».

Και όλοι οι άλλοι οπλαρχηγοί: «Ορκιζόμεθα ίνα μη καταισχύνομεν τα όπλα τα ιερά, ούτε εγκαταλείψωμεν τον παραστάτην ότω αν στοιχίσωμεν».

Ο όρκος των αγωνιστών της Ε.Ο.Κ.Α στην Κύπρο (1955-1959)

Ορκίζομαι εις το όνομα της Αγίας Τριάδος ότι:

1. Θα αγωνισθώ με όλας μου τας δυνάμεις διά την απελευθέρωσιν της Κύπρου από τον Αγγλικόν ζυγόν, θυσιάζων και αυτήν την ζωήν μου
2. Δεν θα εγκαταλείψω τον αγώνα υπό οιονδήποτε πρόσχημα παρά μόνον όταν διαταχθώ υπό του Αρχηγού της Οργανώσεως και αφού εκπληρωθή ο σκοπός του αγώνος.
3. Θα πειθαρχήσω απολύτως εις τας διαταγάς του Αρχηγού της Οργανώσεως και μόνον τούτου.
4. Συλλαμβανόμενος θα τηρήσω απόλυτον εχεμύθειαν τόσον επί των μυστικών της Οργανώσεως όσον και επί των ονομάτων των συμμαχητών μου, έστω και εάν βασανισθώ δια να ομολογήσω.
5. Δεν θα ανακοινώ εις ουδένα διαταγήν της Οργανώσεως ή μυστικόν το οποίον περιήλθεν εις γνώσιν μου παρά μόνον εις εκείνους δι'ούς έχω εξουσιοδότησιν υπό του Αρχηγού της Οργανώσεως.
6. Τας πράξεις μου θα κατευθύνη μόνον το συμφέρον του αγώνος και θα είναι απηλλαγμένοι πάσης ιδιοτελείας ή κομματικού συμφέροντος.
7. Εάν παραβώ τον όρκον μου θα είμαι ΑΤΙΜΟΣ και άξιος πάσης τιμωρίας.

Όρκος ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων

Ορκίζομαι νά φυλάττω πίστιν εις τήν Πατρίδα,

υπακοήν εἰς τό Σύνταγμα, τούς Νόμους καί τά Ψηφίσματα τοῦ Κράτους,
υποταγήν εἰς τούς ανωτέρους μου,
νά εκτελώ προθύμως καί άνευ αντιλογίας τάς διαταγάς των,
νά υπερασπίζω μέ πίστιν καί αφοσίωσιν,
μέχρι τῆς τελευταίας ρανίδος τοῦ αἱματός μου τάς Σημαίας,
νά μή τάς εγκαταλείπω, μηδέ ν' αποχωρίζωμαι ποτέ ἀπ' αυτών,
νά φυλάττω δέ ακριβώς τούς στρατιωτικούς νόμους
καί νά διάγω έν γένει ώς πιστός καί φιλότιμος στρατιώτης.